

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת תצוה

Mei HaShiloach - Vol I. Exodus - Shemoth - Tetzaveh

And you command the Jewish people, etc., Let them take to you pure olive oil.

“To you” means to the *Chokhmah*-wisdom that is to be found in every single Jewish soul. All the wisdoms of the Jewish people are all called after Moses.

ואתה תצוה וכו' ויקחו אליך שמן זית זך. אליך היינו אל החכמה הנמצאת בכל נפש מישראל, וחכמות ישראל נקראו ע"ש משה רבינו ע"ה.

That's why God commanded that every single Jew take to himself –that is, to the *Chokhmah* -wisdom inside himself- pure olive oil. Pure olive oil represents the purest *Chokhmah* -wisdom, which is to say, an unbiased, undeviating wisdom, unaffected by self-centeredness.

ולזאת צוה הש"י שכל אחד מישראל יקח לו להחכמה הנמצאת בו שמו זית זך, היינו חכמה מבוררת והוא שלא יהיה נוטה לשום צד בנגיעה

Then it becomes obvious whom God has chosen; and that is why this chapter is immediately followed by the instruction to elevate Aaron to the high priesthood, as it is written “And you bring Aaron close.”

ואז יבין במי הש"י בוחר, ולזה נסמך תיכף ואתה הקרב וכו'.

These are the garments that they should make... a breastplate, an apron and a tunic.

With these vestments God was showing the Jewish people which is the chosen of all the souls to become High Priest. Because it is from the vestments that we can tell how precious is the soul of Aaron the Priest. The diadem hints at the fact that Aaron cleaves to God as it is commanded about it, that it always be on his brow. And on this diadem were carved the words “sacred to God”.

Because Aaron in all his thoughts was forever in a state of meditation known as [I Chronicles 28:9] “know the God of your father”.

ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל, באלו הבגדים מראה הש"י לישראל באיזה נפש הוא בוחר כי מהבגדים יוכר ומובן היקרות הנמצא בתוך נפש אהרן הכהן, הציץ מרמז עליו כי הוא דבוק בהש"י כמצווה עליו שיהיה תמיד על מצחו ועל הציץ הי' נחקק קודש לה' היינו בעומק מחשבתו הי' תמיד [דברי הימים א' כ"ח ט'] דע את אלקי אביך,

The breastplate tells us that in Aaron's heart there is no hatred to any Jewish soul. Because the tribes of Israel are engraved on his heart.

והחושן מרמז עליו כי לא נמצא בלבו שנאה לשום נפש מישראל כי הי' שבטי ישראל חקוקים על לבו,

The apron which was fastened around him tells us something about his faith in God, that God was

his permanent and constant support.

ואפור שהי' חגור בו מרמז על בטחונו בהש"י שהוא תומכו תמיד,

The tunic teaches us about Aaron's tremendous awe, because the tunic was made entirely of blue wool, which symbolizes fear of God. Now the reason why the linen pants and the diadem are not mentioned in this chapter, is as follows:

The pants are not mentioned because they are not considered a vestment. Because they are only there to cover the vulnerable flesh, which metaphorically means to protect from worldly desires. The diadem isn't mentioned because of what we learn in the Zohar [Vol. III., 159a]

When is the forehead of desire revealed? Only at the time of the prayers in the evening of Shabbes.

Now, since the diadem is given to Aaron because he had tremendous awe, the whole tribe of Levi have tremendous awe. As it is written [Malachi 2:5]

And I gave them to him to fear me.

And especially so in the High Priest, and even more so when you look at the meaning of his name, because the *gematria* (numerical value) of Aaron is 256, which corresponds to the 256 wings of the living creatures who represent fear of God.

ומעיל מורה על גודל יראתו כי הי' כלו מתכלת שמרומז על יראה, ולאשר לא נאמרו בפרשה הזאת המכנסים והציץ, מכנסים לא נאמרו כי לא הי' נחשבים למלבוש כי לא הי' רק לכסות בשר ערוה היינו להגן מחמדת עוה"ז, וציץ לא נאמר הוא ע"ד מאמר זוה"ק [במדבר קנ"ט]. מצחא דרעותא אימת איתגליא בשעתא דצלותא דשבת במנחה, ולהיות כי הציץ ניתן לאהרן לפי שהיה בו יראה גדולה כי בכל שבט לוי נמצא יראה כמ"ש [מלאכי ב' ה'] בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא, וביותר בכ"ג ומה גם כי שמו מורה על יראה כי אהרן בגימ' רנ"ו נגד רנ"ו כנפים שיש לחיות הקדושים וגדפין מרמזין על יראה,

And it was because of this tremendous fear of God that Aaron was given the diadem, to revive him and to nourish his soul, because the diadem also suggests God's love for the Jewish people. At such time as God reveals his great love, then all causes of fear disappear and the Jewish people find tremendous confidence growing inside them. That is why before the instructions to make the tunic, it wasn't possible to be instructed to make the diadem. Because from the great confidence it is possible, God forbid, that there grow a certain type of levity. However, once the instructions to make the tunic are given, the tunic which points to fear of God, there can then follow the instructions for the diadem. As we learn in the Zohar at the time of the mincha service, which is after the time of great fear, that is when the Divine forehead is revealed, with all its goodwill - meaning the great confidence.

ונגד היראה הגדולה ניתן לו הציץ להחיות ולענג את נפשו כי הציץ מורה על אהבה שהש"י אוהב את ישראל, ובעת שהש"י מגלה גודל אהבתו אז כל היראות מסתלקין ונצמח גודל תקופות לישראל, ולכן קודם שנאמר עשיית המעיל לא הי' יכול להאמר עשיית הציץ כי מגודל תקופות יכול ח"ו לצמוח קלות ראש, אך אחר שנאמר עשיית המעיל שמורה על יראה יוכל להאמר עשיית הציץ, וכמאמר זוה"ק בשעתא דמנחה שהוא אחר גודל היראה מתגליא מצחא דרעותא היינו גודל תקופות:

And you shall make an altar for the burning of incense.

Whereas all the utensils of the Tabernacle were described in the previous week's *Parshah*/portion, in *Terumah*, except for the incense altar. The reason is given in the Zohar, (Vol. III page 151b), "Because the incense binds everything together." (*Ketoret* the Hebrew word for incense is cognate with *Ketirah* the Aramaic word for *Kesher* - a knot.) What this suggests, is that every action taken in this world is tied into the will of God, and that without God's desire nothing at all can happen.

ועשית מזבח מקטר קטרת. הנה כל הכלים נאמרו בפ' תרומה חוץ ממזבח הזהב מטעם דאיתא בזוה"ק [במדבר קנ"א:] כי קטורת היא קטירא דכלא, היינו שמרמז כי כל הדברים הנעשים אף בעוה"ז הכל מקושר ברצון הש"י ובלתי רצונו לא יעשה שום דבר,

This can lead to all sorts of rationalization, and may lead a man to levity, since everything that happens is an act of God.

ומזה יכול האדם לפשוט לו לבא ח"ו לידי קלות ראש מאחר שכל הנעשה הוא בידי שמים,

That's why the *Parshah*/portion of the incense altar was not given in the portion of *Terumah*, but rather after the instructions were given for the priestly vestments, in this portion of *Tetzaveh*, which teach tremendous awe and fear of God and the restraint of mundane, corporeal desires. As we learn in the Talmud, (Erechin 16a) the *Ketoret*/shirt atones for bloodshed, (the breeches atone for lust, the tunic atones for *Lashon Hara*/malicious speech) and so on. Because the *Cohen*/priest, through the wearing of the priestly vestments, connects with and awakens awe in the heart of every Jew.

ע"כ לא נאמר המזבח בפ' תרומה, רק אחר שנאמרו בגדי כהונה בפ' תצוה המורים על גודל היראה ושמירה מחמדת עוה"ז כמבואר בגמ' [ערכין ט"ז.] כתונת מכפר על שפיכת דמים, וכן כולם. שהכהן פעל ע"י בגדיו בלב כל אחד מישראל יראה גדולה

So it is only after the *Cohen*/priest has aroused fear of heaven in the heart of the Jew that we become capable of receiving the tremendous *Simchah*/joy and love that comes as a result of the burning of the incense.

ואחר שהכניס הכהן יראה בלב ישראל אז נמצא יכולת לקבל השמחה והאהבה הבאה מכח הקטורת

ספר מי השילוה - חלק שני

Mei HaShiloach - Vol II. Exodus - Shemoth - Tetzaveh

Put the two stones on the two epaulets of the *Ephod*/apron, remembrance stones for the Jewish people. Aaron will carry their names before God on his two shoulders as a remembrance.

The reason for this is that God is called *Chacham HaRazim* - Sage of Secrets, because, as we

learn in the Talmud, (Berachot, 58a) He creates myriads of souls with different ideas and contradicting thoughts.

ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון. הענין בזה כי השי"ת נקרא חכם הרזים בגמ' (ברכות נ"ח.) שברא נפשות רבות בדעות שונות ומכחישים אלו את אלו,

We even find among the Jewish people themselves, that the sons of Leah tell the sons of Rachel that they restrict and restrain themselves more than is proper, and that God did not command such strictness. The sons of Rachel say that the sons of Leah are too relaxed and unrestrained. Now, since they are opposed to one another, how would it be possible for all of them to be right?

וכן יש תמיד בין ישראל עצמם שבני לאה אומרים על בני רחל שהם מצמצמים עצמם יותר מכפי הראוי והשי"י לא צוה כן, ובני רחל אומרים על בני לאה שהם מתפשטים עצמם יותר מכפי הראוי, וכיון שהם מתנגדים אלו לאלו אי"כ היאך יוכל להיות שכולם טובים,

So Aaron, the high priest, carries them on his shoulders, as someone who would carry a burden on his shoulders, because this is his burden and belongs to him. Because Aaron the priest had a pure heart. Aaron's purity of heart gives every Jew the power to see clearly how every other Jew, in their own individual and characteristic ways, do the will of God even without consciously being aware of it. And that each in his own time and season achieves at precisely the intention of God's will. And that these and these are all the words of the Living God.

אכן אהרן הכהן נשא אותם על כתפיו כמי שנושא משא על כתפיו, לפי שזו המשא שייכת לו מחמת שהיה לאהרן הכהן לב טוב שמברר לכל נפש מישראל שכל אחד פועל במדתו גם למעלה מדעתו ובעתו ובזמנו מכיון לרצון השי"י ואלו ואלו דברי אלהים חיים.

It should be square and folded, a span in length and a span in width.

The reason why the breastplate was folded double, is because all the vestments of the *Cohen Gadol*/High Priest hint at prayer. That is why the breastplate was doubled, because on the inside he had a constant and permanent cry, "Save me, my Master, O King!" For although he had already prayed many prayers, and with all his heart, and had seen them go unanswered, he still refuses to despair, but returns and cries "Save me, my Master, O King!" again.

רצוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו. הענין שהיה החושן כפול כי כל לבושי כהן גדול רומזים לתפלה, ולכן היה החושן כפול שבפנים היה לו תמיד צעקה הושיעה אדוני המלך, שאע"פ שכבר התפלל כמה תפלות בכל לבו ולא נענה, מ"מ אינו מייאש עצמו רק חוזר וצועק הושיעה אדוני המלך,

Now, at the essence of the *Talmid Chacham*/the Sage, is the recognition that he has nothing of his own power, but that everything is a gift from God, even the power of prayer. As it is written in Isaiah, 26:12, "God murmur peace to us, for even all our deeds you did for us." What this means, is that everything is in the hands of heaven.

ונקודת התלמיד חכם הוא שמכיר שאין לו שום כח מעצמו רק מהשי"י אפילו כח התפלה כמו שכתוב (ישעיה כ"ו י"ב)

ה' תשפות שלום לנו, כי גם כל מעשינו פעלת לנו, והיינו שהכל בידי שמים,

The essence of a Jewish King is such tremendous self-confidence that he does whatever he feels like doing, because he knows that whatever arises in his heart is surely the will of God.

ונקודת המלך ישראל הוא תקופות גדול עד שכל מה שבלבבו יעשה, כי מה שעולה בלבבו הוא בטח רצון הש"י,

It is a very high level, reaching the place where one does not need any advice, even from the prophet, as it is written in II Chronicles, 25:16 "Who made you advisor to the King? Be gone!"

וזה הוא מדרגה גדולה שלא נצרך לשום עצה משום נביא, כמו שכתוב (דה"ב כ"ה ט"ז) הליועץ למלך נתנוך חדל לך

And there, the matter was very deep. As has been explained in the *Mei Hashiloach* Vol. I (*Vayikra*), because whatever comes out of the mouth of the king, are words of God (as has been explained *Mei Hashiloach* Vol. I (*Shoftim*)).

ושם היה הענין עמוק בזה כמבואר בחלק ראשון (ויקרא ד"ה על כל) כי מלך כל היוצא מפיו הם דברי אלהים כמבואר בחלק ראשון (שופטים ד"ה שופטים ב').

Purim Torah

ספר מי השילוח - חלק ראשון - מסכת מגילה י"ב:

Mei Hashiloach - Vol. I. Talmud Megilla 12b.

And those who were close to him, Karshena, Shaitar, Admata, Tarshish, Meres, Marsena and Memuchan:

R. Levi said, this entire verse is speaking of the sacrifices. The Ministering Angels said before God, saying, 'Master of the Universe, Have they (the nations) ever sacrificed yearling sheep (kar-shana) for You as the Jews have done? Have they offered pairs of doves (shtai tur)? Have they built You an earthen altar (admata) or served You in priestly vestments (tarshish shoham and yoshpeh)? Have they ever stirred (meres) the sacrificial blood, or mixed (marsena) the Mincha offering to You? Have they prepared (memuchan) a table with bread for You?'

והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש. אמר רבי לוי: כל פסוק זה על שום קרבנות נאמר: כרשנא, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כלום הקריבו לפניך כרים בני שנה כדרך שהקריבו ישראל לפניך? שתר, כלום הקריבו לפניך שתי תורין? אדמתא, כלום בנו לפניך מזבח אדמה? תרשיש, כלום שימשו לפניך בבגדי כהונה, דכתיב בהו [שמות כ"ה] תרשיש ושהם וישפה. מרס, כלום מירסו בדם לפניך? מרסנא, כלום מירסו במנחות לפניך? ממוכן, כלום הכינו שלחן לפניך?

The connection between this quote and the death of Vashti is as follows. It is well known that the Ba'al Shem Tov of blessed memory, used to say about the matter of Vashti's refusal to come naked, "This is why nakedness has still not arrived."

הנה שייכות המאמר הזה למיתת ושתי דהנה הבעש"ט ז"ל אמר על ערומה ולא באה שזה הענין ערומה עדיין לא בא עכ"ל.

What this means is that God gave the Jewish people Torah and commandments, which are garments, clothing through which and by which they can perceive the essence of God. Because, in this world, it's impossible for a human being to conceive of the essence of God, other than through the clothing whereby the Divine is clothed in the physical. And so everything that we receive comes through the medium of this clothing.

הענין בזה כי השי"ת נתן להם לישראל תורה ומצוות שהם לבושים שעל ידם יוכלו להשיג עצמותו ית', כי בעולם הזה אין בכח אנושי להשיג עצמותו ית' בלתי ע"י לבושים מתגשמים עד כל מה שאנו מקבלים הוא באמצעות הלבושים

At the present time all the abundance of God flows from the Source through the four worlds, through measures of the Ten Sefirot which the universe require at this time, before reaching this world. The nations of the worlds can also perceive God through the clothing in some small way. Nonetheless, they take this flow of abundance and use it in abominable ways.

ולע"כ כאשר ישופע שפע מהשי"ת משפיע דרך הארבעה עולמות ע"י מדה של העשר ספירות שהעולם צריך כעת עד שמגיע לעולם הזה שיוכלו להשיג ההשפעה וגם האומות יוכלו להשיג כי בלבוש יש להם גם כן איזה אחיזה, אך בההשפעה הלזו הם עושים כל התועבות,

That's why when the Men of the Great Assembly saw that Achashverosh had commanded Vashti to come naked before him, they understood that God was of a mind to bestow upon the Jewish people the ultimate revelation without clothing, as it will be in the future when God will reveal His light without clothing. And that's why the nations were overcome with lust. And that was the time that the men of the great assembly attempted to uproot the desire for sexuality (Yoma 69b).

ע"כ כאשר ראו אנשי כנסת הגדולה שצוה אחשורוש שתבוא ושתי ערומה הבינו כי רוצה השי"ת להנחיל להם לישראל התגלות האמיתי בלי שום לבוש, כמו שיהיה לעתיד שיגלה הקב"ה אורו בלי שום לבוש ומזה יבא להם התאוה בהתגברות והזמן ההוא היה שבקשו אנשי כנסת הגדולה לעקור יצרא דעריות (יומא ס"ט):

And the ministering angels cried, "How can you give the nations of the world an appreciation of the meaning of nakedness? Have they sacrificed to you yearling sheep, etc.?" Jewish People, even when the light was hidden, they engaged in worship and sacrifice with all their might in an attempt to bring the light down upon them. And so it's fitting that in the future God reveal Himself to them completely without any medium or clothing. As it is written in Psalms (84:3) "I longed and my soul died for the courtyards of God, and my heart and my flesh sings to the living God." Meaning that now, when there is the need for garments, then my soul longed for the courtyards of God meaning for the clothing of His light. But still my heart and my flesh sing to the Living God, meaning that the longing and desire and waiting that I have is for the revelation of the light that will be in the future, without clothing. That the purest life which is called the Living God.

וצעקן מלאכי השרת איך יהיה לאומות העולם תפיסה בענין ערומה, כלום הקריבו לפניך וכו' כי ישראל בעת שהיה האור בהעלם מאתם עסקו בעבודה ובקר בנות כדי לקרב אליהם האור בכל יכולתם ולכן מהראוי שלעתיד יגלה להם השי"ת את אורו בגלוי הגמור מבלי אמצעות, כמ"ש בשירי דוד מלך ישראל (תהלים פ"ד ג') נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ד' לבי ובשרי ירננו אל אל חי, היינו לעת עתה כאשר נצרך ללבושים נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ד' היינו לבושים לאורו אבל לבי ובשרי ירננו אל אל חי היינו היחול והקווי שלי הוא להתגלות האור שיהיה לעתיד בלי לבוש רק לחיים פשוטים זהו לאל חי,

But the nations of the world who didn't want to do the work, to be close to the light of God, why should they merit a connection to that revelation that comes without worship and without clothing?

אבל אומות העולם שלא עסקו בעבודת ולא רצו לעסוק כדי להתקרב לאור ד' מדוע יזכו אז שיהיה להם שייכות להתגלות כשהיה בלי עבודה ולבוש:
